

MELDURIN

IKKI ÓKENDUR Í ÓNAGERÐI

– Mostur mín hevur verið prestafrúa í Ónagerði, so tí er tað ikki heilt ókent fyri mær at koma til Viðareiðis, sigur 27 ára gamli Jóannes Purkhús, sum um góða viku verður nýggjur viðareiðisprestur. Hann gleðir seg til at koma til bygdina við lægsta miðalaldri í Føroyum

Hilmar Jan Hansen

Um eina góða viku, Dýrabiðidag 1. maí, verður prestvígsla í Christianskirkjuni og seinni um dagin innsetan í Viðareiðis kirkju. Hetta er í sambandi við, at nýggjur prestur tekur við kallinum sum sóknarprestur Eystan Múla, í Norðoya eystara prestagjaldi.

Nýggi presturin er 27 ára gamli Jóannes Purkhús, sum er føddur og uppvaksin undir Hálsi í Klaksvík, har hann búði øll síni barnaár, til hann á sumri 2008 fór niður til Danmarkar at lesa gudfrøði.

– Foreldur míni eru Sigríð, fødd Dam og ættað úr Kollafirði, og Jón Purkhús, sum er klaksvíkingur. Eg eri elstur av trimum systkjum, og hini eru Marjun, sum er 24 ára gomul, og Fríði, sum er 20 ára gaml, greiðir fryntligi Jóannes Purkhús frá, tá hann verður spurdur tann nógv brúkt og fleirtýdda serføroyska spurningin: Hvør ert tú?

– At eg nú verði prestur, er ikki nakað, sum beinleiðis hevur verið ein dreymur afturi frá barnaárunum, hóast eg komi úr einum heimi, har tað er náttúrligt at fara í sunnudagsskúla og ganga í kirkju, umframt at fara til frítíðararbeiði og alt tað, sum børn og ung kunnu

fara til í einum andligum umhvørvi.

Sín barnaskúla fekk komandi viðareiðisprestur í skúlanum við Ósánna í Klaksvík frá 1994 til 2004, tá hann fór á Kambsdal, har hann bleiv málsligur studentur í 2007. Síðani var hann í eitt ár vikarur við Gøtu skúla, áðrenn leiðin lá av landinum at lesa gudfrøði.

– Mær hevur altíð dámt væl at lisi og studerað, og eg havt eitt nokk so náttúrligt

tí fyri eyga, at eg skuldi blíva prestur í Føroyum.

Gott stað at byrja

Í august 2008 fór Jóannes Purkhús niður til Danmarkar, har hann á universitetinum í Århus fór at lesa gudfrøði, og fyra ár seinni hevði hann tikið sína bachelor-grad. Síðani helt hann fram við at taka kandidat-gradina, og í tí sambandi var hann eitt semester í býnum Halle í

seinna er so trúarlæran, sum millum annað snýr seg um tað, sum er hent upp ígjøgnum kirkjusøguna, sigur Jóannes.

Hann dylur ikki fyri, at ynskið var sjálvandi at fáa eitt embætti, so hann kundi sleppa til arbeiðis sum prestur, men at tað hinvegin er nokk so ringt at forútsiga, tí tað velst um, hvørji stórv eru leys at søkja.

– Men eg gjørdi av at søkja tað, sum var at søkja, og tí

Ikki púra ókendur

Nú Jóannes Purkhús skal skifta adressu og búleikast í Ónagerði, er hetta ein bústaður, ið ikki er púra fremmandur fyri honum, tí sum smádrongur var hann eitt sindur í prestagarðinum á Viðareiði.

– Sum eg nevndi, var mamma mín úr Kollafirði, og ein mostur mín er Maria, sum er gift við sóknarprestinum á Glyvrum, Meinhard Bjartalíð. Tí kom eg sum barn eitt sindur norður til teirra, so umhvørvi í Ónagerði er mær slett ikki ókent, sigur Jóannes, ið eisini vísir á, at hann jú er norðoyingur og bæði hevur arbeitt og gingið í skúla saman við viðingum.

– Hartil er tað eisini stak hugaligt at koma til eina bygd, sum eg meini er tann í Føroyum við lægsta miðalaldrinum, og har tað eru nógv ungfólk og nógv barnafamiljur.

Av øðrum, sum eisini sigst trívast væl í Ónagerði, skal vera okkurt minni hugaligt, ið fær hurðar at breyta upp í prestagarðinum, umframt at ljóð av ymsum slagi sigast hoyrast har.

– Sjálvandi havi eg hoyrt onkrar søgur um, at tað skal spøkja í Ónagerði, men eg dugi ikki at úttala meg um tað endiliga. Og tað er so ikki nakað, sum eg havi hugsað um ella nakað, sum hevur

Sjálvandi havi eg hoyrt onkrar søgur um, at tað skal spøkja í Ónagerði

forvitni, so hjá mær hevur áhugin verið fyri ymiskum fakum, og tí kundi eg eisini havt lisið so nógv annað. Men onkunstaðni er gudfrøðin blivin tað, sum eg ynskti at fara í holt við, sigur Jóannes.

– Helst er tankin um tað komin nakað seint í framhaldsdeildini, og tað ávirkandi eisini, at eg valdi at taka málsligt studentsprógv, tí málið og alt tað fellur mær lættari enn tað matematiska og alt tað. Skaldskapur og sovorðið var meira nærliggjandi hjá mær, tí eg jú visti, hvønn veg tað bar, tá vit tosa um yrkisleið. Og so kann eg leggja aftrat, at eg gjørdi av at lesa gudfrøði við

gamla Eysturtýsklandi, har hann las á Martin Luther Universitæt, frá august 2013 til februar 2014.

Síðani fór hann víðari til pastoral-seminarii, sum er tann praktiska prestaútbúgving, og hana gjørdi hann seg so lidnan við nakað fyri jól í fjør, tá hann so eisini gjørdi av at flyta úr Århus og heimaftur til Klaksvíkar.

– Tað eru tvey øki innan gudfrøðilesturin, sum hugtaka meg kanska meira enn annað, og har er tað fyrra Nýggja Testamentið, sum er ein hugtakandi partur, tí tú lærir at arbeiða við tekstum, tulka teir og arbeiða við søguliga samanhanginum, tekstirnir eru í. Og hitt

søkti eg bæði í Klaksvík og Kvívík, sum hava verið lýst leys, síðani eg var liðugur. Tá so Maria Jørðdal Niclasen fekk starvið í Kvívík, bleiv Viðareiði ein móguleiki, og har var eg so einasti umsøkjari, og eg var so heppin at fáa tað, sigur hann.

– Viðareiði hevur eisini verið fyrsta kallið hjá fleiri prestum, so tað kennist sum eitt gott stað at byrja. Eg kann í tí sambandi nevna, at prestar sum Maria Jørðdal Niclasen, Meinhard Bjartalíð, Jógvan Fríðriksson og Niels Pauli Danielsen eru byrjað sum sóknarprestar í Ónagerði.

